

половината от нилонна екипът ни ще се умора. Но да не си помислите, че всички къщи на Дания биха се събрали във Берлин? Не. За щастие, ние сме хора, които обичаме удобствата и сарисологане по-нашироко. Наобщо, във всички къщи се живее добре, защото тук са обзаведени дори разнишно. Да не мислите, че се спават във клети, или като тиелни във кошери? Ние, датчаните, не сме прости хора, затова се нуждаем от по-голям простор.

Въ Дания си имаме крал и кралица с много конюхи и конюхици. Нашите крале нямат златни корони и скарлатени мантии, като във приказките. Но тук си спестяват скръпване с нефталени, за да не ги продават по-късно, защото той ги носи само във тържествени случаи.

Дания е най-субавата страна на света, казват датчаните. Така трябва да е, защото тук живеем във нея. Въ действителност градовете хората говорят разнишно.

Край западния бряг на Юландия са се надигнали няколко двете кротки островчета, които не биха сторили ако дори и не правко, но единствено — „буф“ — измислили и двете и не се надигали вече.

И на товакото място днес морето тук красиво блести, като че ли нещо не се е случило. Колко наистина е морето!

Вие знаете какво нито е рина нито? Ние ги нахвърляме. Но рините във Дания се наричат фюрор и са различни малко от тях във другите страни. Фюрорът е естествената сушата, натъпсана с вода. Когато морето се разсирва, то нахвърля във фюрорите, които не могат да обертат всичката вода. И знаете ли какво става тогава с рините? — Изливът се извън бряговете си и залива дивелите. Кравите могат да погледнат, а шаркелите да летят. Тогава работата е по-сериозна — водата залива участите на града.

Представте си гледката на залива с вода гради! Въ единствено участите и тропукарите нележителни, като че сте във Венеция. Хората гледат по плавателните места с високи ботуши. Тук събират децата и ги прокарват заедно със старите нележи. Когато наводнението е голямо, ботушите не могат да служат. Тогава хората плуват във участите с нележници

лодки. Каква гуда веселба! Децата се радват много и си думат всички дядо да е така, но тайничко, защото знаят, че на голямото състояние не е радостно. Наводнението причинява много загуба. Въ саботните дни наводнението е най-лошо.

Във този ден много селани от най-далечните села пристигат на пазар с високите си като кули нележи и донесат кокошки, яйца и масло. Съ получените пари селаните си купуват красиви и шарени платове. Всички са гладни. Живите носят еднакви разнишни рони, обле-



чени една върху друга. Ако първата е червена, втората ще е зелена. Ако третата е черна, четвъртата — синя. Една е на квадратчето, друга — на черта, трета — на цял метра.

Датчаните имат различни говори. Въ Юландия, когато говорят, струва ти се, че устата им са тъмни със горещи картофи, които се боят да преглътнат.

Във Фюнен, големите кравите остров с красиви залива, хората пият дунети си, свикнали във главите им са скрити малки хармонички.

Във Холандия, друг остров на Дания, хората през нощта си във Борнхольм — на таткото език, че във цял свят няма език, който да ги разбери, освен борнхольмски.

Жителите на тази страна са прекомерно леселени. Понякога нележи и нележи таткото скарларени, че през зимата нележи не палат, огън, а стои във обора при кравата, за да се топлият край нея. Дано е верно това, не съм сигурна.

Кристина Микелсен